

L'aprovació de més retallades va provocar les protestes al carrer protagonitzades en bona part per l'ultraesquerra que ataca el Govern de Syriza. En un any i mig Alexis Tsipras ha passat de ser l'esperança de l'ultraesquerra europea a ser considerat un "traïdor".

Els sindicats van aturar Grècia durant dos dies de vaga general en protesta per la pujada dels impostos i la retallada de les pensions anunciades. Milers de manifestants als carrers i a la famosa plaça Sintagma foren durament represaliats per la policia quan alguns grups cremaren contenidors i intentaren entrar a la força en el Parlament, on a la mitjanit del diumenge dia 8 de maig es votaren les reformes descrites. L'esquerra i la dreta més radicals acusaren l'executiu de "vendre" el país a la troica formada per la Comissió Europea, el Banc Central Europeu i el Fons Monetari Internacional, que són les entitats que han obligat Atenes a imposar aquestes mesures duríssimes.

El panorama descrit és el mateix que es vivia a Grècia durant l'últim Govern conservador, el d'Andonis Samaràs, de Nova Democràcia. Tanmateix, qui governa ara, com és prou sabut, és qui aleshores era l'alternativa a la dreta, la Syriza d'Alexis Tsipras. El 25 de gener de 2015 aquesta constel·lació de partits d'esquerra guanyava les eleccions i el seu líder es convertia en el nou primer ministre. Poc menys d'un any i mig després, la situació social i econòmica del país continua essent tan desesperada com ho era aleshores. Les coses no canvien a Grècia. Només muda el partit que ocupa el Govern que retalla i retalla la despesa pública per imposició de la troica.

No es pot

El crit de Podemos a Espanya, "sí se puede", es va contagiar a finals de 2014 a diferents països d'Europa, Grècia inclosa, després que els populistes d'inspiració comunista llatinoamericana haguessin aconseguit un gran resultat a les eleccions europees de maig d'aquell any. Tsipras i Pablo Iglesias s'abraçaven en el míting final de Syriza a Atenes, el gener de l'any passat. Disset mesos després l'espanyol no només no vol sortir a cap foto amb el grec sinó que intenta que ningú se'n recordi de quan eren tan amics. De fet, els àmbits més ultres de Podem

MÓN

Grècia no pot més

Una nova retallada de despesa pública fa esclatar el carrer i l'ultraesquerra contra el Govern d'Alexis Tsipras, el qual està en una situació cada cop més delicada.

Reportatge de Miquel Payeras

treuen foc pels queixals contra la política que porta a terme Tsipras. Perquè el primer ministre hel·lè personalitza el realisme enfrontat a la consigna utòpica de l'ultraesquerra: contra la troica, no es pot.

Cada cop més àmbits esquerrans re-treuen a Tsipras la seva actitud. El passat 17 de novembre milers de grecs participaren en els actes commemoratius del dia en què, l'any 1973, s'inicià la revolta contra la dictadura dels coronels (1967-1974), un dels quals se celebra cada any a la Universitat Tècnica d'Atenes, on un monument recorda els que hi moriren durant les protestes d'aquell dia. Tsipras, com havia fet els anys anteriors, s'hi acostà per intentar deixar un ram de flors en record de les víctimes. La policia l'hagué d'envoltar i protegir per aconseguir el seu objectiu perquè una gernació creixent l'amenaçava als crits de "traïdor" i de "pa, educació i llibertat", que fou l'eslògan de 1973 contra la dictadura i que ara aquella multitud llançava en contra d'ell.

Des de l'acceptació del rescat, el juliol passat, cada nova mesura anunciada per Tsipras li ha suposat incomoditat a les seves files, crítiques a tort i a dret, mobilitzacions de carrer i més i més vagues en contra de les seves polítiques: en porta dues de generals i un bon grapat de sectorials des d'aquell moment. I res fa pensar que les coses millorin ni a curt ni a mitjà termini.

L'última prova del deteriorament polític es vivia el diumenge 8 de maig. Després de mesos de vagues i de contínues mobilitzacions de pagesos, jubilats, funcionaris, entre molts d'altres col·lectius, en protesta per l'anunciada retallada de pensions i de l'augment dels impostos –l'IRPF passarà a ser del 26% i les cotitzacions socials que paguen autònoms i empreses quedaran en el 27%– el Govern aconseguia que el Parlament aprovés a la mitjanit, per 153 vots a favor i 143 en contra, el paquet de mesures que havia presentat a la Cambra legislativa. Així intenta estalviar 5.400 milions d'euros i recaptar més impostos. Però a canvi de la generalització de les crítiques: de la dreta, de la pressió per l'esquerra, els sindicats que es revoltent... I les coses poden empitjorar molt més.

Ara, el 24 de maig, l'Eurogrup –reunió informal mensual de ministres de Finances i/o d'Economia de la Unió– decidirà sobre el nou pagament a Grècia a compte del tercer rescat. Després de les últimes

retallades gregues no hi hauria d'haver dificultats. Però segons informava la setmana passada la BBC, tant el Fons Monetari Internacional com "alguns països europeus" tenen la intenció d'exigir a Atenes un sacrifici addicional: que doti un fons de 4.000 milions d'euros per fer front a possibles incompliments dels pagaments a creditors. I això, el Govern grec assegura que no estava previst a les condicions del rescat i que, a més, no ho pot imposar al seu poble. Si el dia 24 no hi hagués acord, altre pic sobrevolaria la possibilitat del *Grèxit*, perquè l'executiu hel·lè necessita desesperadament disposar abans de juliol de 2.300 milions líquids per fer front a un nou pagament de part del deute, si no el país entraria en fallida i hauria de sortir de l'euro.

Mentre el primer ministre fa malabarismes per aconhortar la troica i l'Eurogrup d'una banda i els seus propis parlamentaris de Syriza de l'altra, li creix la contestació política per l'esquerra. La seva situació política és cada cop més delicada. No debades, de fa mesos aguanta manifestacions, mobilitzacions i vagues contra la seva política, que molt o poc segur que l'han erosionat. I els que s'escindiren de Syriza l'any passat per l'esquerra i que crearen Unitat Popular l'agost de 2015 estan esperant que les mobilitzacions contra les condicions del nou rescat obliguin el primer ministre a convocar més eleccions aviat. I aleshores, qui sap què podria passar... •

No és menys dolorosa per a Tsipras la ingent activitat política que desplega qui va ser la cara més popular del seu Govern, dins i fora del país, durant mig any, Iannis Varoufakis. L'ex-ministre d'Economia de Syriza recorre Europa impulsant el moviment que ha creat, DiEM25 –Democracy in Europa Movement 2025–, que compta amb el suport d'eurodiputats de Podem, entre d'altres, i que pretén canviar radicalment la Unió abans de 2025, en el sentit que ja defensava des de l'executiu hel·lè. El primer ministre ha de veure com el seu antic màxim col·laborador, el qual dimití el 6 de juliol de l'any passat, ara s'alinea amb l'esquerra més ultra i l'ataca sense pietat: "Grècia ha patit un nou cop d'Estat" perquè el Govern va acceptar les condicions del rescat. I afegia a Twitter: "Grècia va viure cinc mesos d'independència, ara torna a ser un apèndix de la troica", una mostra més de la *humilitat* que el caracteritza i que el porta a identificar la independència del seu país només amb el temps en què fou membre de l'executiu.